

Beaufort in vele verschillende functies met betrekking tot de Bosbouw en Natuurbescherming in Nederland schetste. Tevens memoreerde hij zijn qualiteiten als mens, die hem bij zijn talrijke vrienden en medewerkers zo bemind maakte.

Hierna sprak de heer Reinalda, Commissaris der Koningin, waarderende woorden tot de heer De Beaufort, waarna hij mededeling deed, dat het H.K.H. de Prinses-Regentes behaagd had, Jhr de Beaufort te benoemen tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. De Commissaris der Koningin stak het strikje van deze hoge onderscheiding onder groot applaus in het knoopsgat van de heer De Beaufort, waarna Dr Oudemans namens de Hoofdafdeling Bosbouw de heer De Beaufort van harte gelukwensde met de hem verleende onderscheiding. Vervolgens richtte hij het woord tot Mevrouw De Beaufort en bood haar bloemen aan. De heer De Beaufort overhandigde hij namens de Hoofdafdeling Bosbouw het model-kruis in de hem verleende ridderorde.

De heer De Beaufort dankte — mede uit naam van Mevrouw De Beaufort — in gevoelvolle woorden de beide sprekers.

Na afloop van deze plechtigheid bezochten de aanwezigen het natuurreservaat, Het Henschotermeer, waarna zij zich aan een lunch verenigden, waar nog menig waardierend en hartelijk woord gesproken werd.

IN MEMORIAM Jhr Mr Dr E. A. VAN BERESTEYN.

Op 14 September 1948 overleed op 72-jarige leeftijd, na een kort ziekbed, Jhr Mr Dr E. A. van Beresteyn.

De Nederlandse bosbouw verliest in hem een trouw vriend, die speciaal in de laatste zeven jaar enorm veel heeft gedaan voor het particuliere bosbezit. Als directeur van de N.V. het Vierhouerbosch kwam Van Beresteyn in 1941 door de houtvoordelingen met verschillende overheidsorganen in aanraking. Onomwonden maakte hij zijn bezwaren kenbaar tegen een aantal maatregelen, die hem hetzij onbillijk, hetzij onlogisch voorkwamen. De in die tijd uitgevaardigde fiscale maatregelen noopten hem, daartegen stelling te nemen. Van de belastingen, ons door de vijand opgelegd, waren er een vijftal van groot belang; zij waren zelfs zo ingrijpend, dat verwacht kon worden, dat liquidatie van bos-naamloze-vennootschappen het gevolg er van zou zijn. Van Beresteyn heeft zich heftig gekant tegen deze belastingheffingen, daar het z.i. toch een rechtvaardige eis is, dat de bos-N.V. fiscaal niet zwaarder mag worden getroffen dan het particuliere bosbezit en wel omdat de vorm, waarin de vroegere Malenbossen zijn opgetreden, bij de invoering van de Markenwet 1886, er toe bijgedragen heeft, dat deze boscomplexen niet zijn verdeeld en versnipperd door toepassing der Markenwet, waarbij de kleinst mogelijke minderheid kon dwingen tot ontbinding.

Als scherpzinnig jurist was hij bij uitstek degeen die het bestuur van de Vereniging „Het Grondbezit“ kon adviseren bij het opstellen van nota's om hiertegen te ageren. De actie van „Het Grondbezit“ is met groot succes bekroond, want verschillende wetten werden sedertdien veranderd in de trant zoals Van Beresteyn bepleit had.

Als vanzelfsprekend werd Van Beresteyn in 1945, na de bevrijding, in de Stichting van de Landbouw, Hoofdafdeling Bosbouw geroepen, om daarin met enkele anderen het particuliere bosbezit te vertegenwoordigen. Evenzo was vanzelfsprekend, dat hij in een commissie benoemd werd om de Directeur-Generaal voor de Prijzen te adviseren in verband met een herziening der houtprijzen; voorts was ook hij weer degeen die een belangrijk aandeel heeft gehad in de hervorming van de IMES-voorschriften.

In 1946 heeft hij met enkele anderen de Nederlandse Vereniging van Boseigenaren opgericht, waarvan hij voorzitter werd. Deze Vereniging is in twee jaar tijds tot een

belangrijke vereniging uitgegroeid, dank zij het onvermoeid streven van Van Beresteyn om voor de belangen der leden op te komen. Zeer onlangs werd hij door Minister Mansholt benoemd tot lid der Commissie tot herziening van de Boswet 1922.

Van Beresteyn werd op 2 April 1876 te Haarlem geboren, studeerde te Utrecht en promoveerde aldaar in 1899 in de Rechtswetenschappen, terwijl hij in 1903 cum laude promoveerde in de Staatswetenschappen op een proefschrift over „Arbeidsreglementen”. Van 1902 tot 1909 was hij leraar in het Staatsrecht en de Economie aan de H.B.S. te Amersfoort, Amsterdam en Utrecht. In 1906 werd hij privatdocent aan de Universiteit te Utrecht in de Staatkundige Geschiedenis. In 1909 eindigde zijn privatdocentschap, doordat hij afdelingschef ter Provinciale Griffie te Groningen werd. Deze betrekking vervulde hij tot 1910, waarna hij tot 1916 burgemeester van Veendam was. Van 1916 tot 1922 was hij voor het district Winschoten lid der Tweede Kamer, terwijl hij van 1927 tot 1939 lid van de Gemeenteraad van 's-Gravenhage was.

Naast deze functies bewoog hij zich op velerlei ander terrein. Na 1925, toen hij het landgoed „Het Bergelt” kocht, hetgeen aansluit aan het bekende Vierhouderbos, eigendom van de familie zijner echtgenote, kreeg hij grote belangstelling voor de bosbouw. Al spoedig daarna kwam ik met hem in aanraking en leerde ik hem kennen als een zeer veelzijdig mens met een scherp verstand en nuchtere kijk op het leven. Vele jaren heeft hij zijn kennis en ondervinding belangeloos ter beschikking gesteld van de Nederlandse bosbouw. Wij zijn hem grote dank verschuldigd en zullen zijn heldere adviezen node missen.

Op de begrafenis op 18 September jl. waren honderden uit den lande samengekomen om de overledene de laatste eer te bewijzen. Namens de Hoofdafdeling Bosbouw van de Stichting voor de Landbouw en de Nederlandse Vereniging van Boseigenaren mocht ik daar getuigen van het vele, dat hij voor de Nederlandse bosbouw heeft gedaan maar bovendien mocht ik hem memoreren als een goed mens, die het middelpunt was van zijn gezin en een vraagbaak voor velen.

Hij ruste in vrede!

Dr Th. C. Oudemans.